

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. august 2018
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2018-0030-1415
Dok.: 820029

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1009 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. juli 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1009 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse hvor mange personer, som det tyrkiske regime har udstedt en international arrestordre på (gennem Interpol eller på anden måde) og om alle disse personer vil blive fængslet, hvis de ankommer til Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvist oplyse, at Danmark ikke deltager i et samarbejde med Tyrkiet om anvendelse af internationale arrestordrer. Hvis Tyrkiet således ønsker en person anholdt med henblik på udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, kan de tyrkiske myndigheder på baggrund af en national arrestordre efterlyse personen til anholdelse internationalt gennem den internationale politisamarbejdsorganisation Interpol.

Formålet med Interpols internationale personefterlysning til anholdelse er at sætte det efterlysende land i kontakt med myndighederne i det land, der har lokaliseret den efterlyste. Spørgsmålet om udlevering afklares herefter bilateralt på baggrund af en særskilt udleveringsbegæring, som sendes til myndighederne i det land, hvor den efterlyste er lokaliseret. I sager, hvor der foreligger en udleveringsbegæring fra myndighederne i en stat uden for EU, eller hvor en person er efterlyst af sådanne myndigheder som sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, der må antages at kunne begrunde udlevering, kan der ske anholdelse og varetægtsfængsling af den pågældende, jf. udleveringslovens §§ 13 og 19.

Rigspolitiet er ikke i besiddelse af en opgørelse over antallet af personer, som Tyrkiet har efterlyst internationalt til anholdelse.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Såvel Danmark som Tyrkiet har tiltrådt den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere.

Som grundlæggende princip fremgår det af konventionens artikel 1, at parterne forpligter sig til at udlevere personer til retsforfølgning i overensstemmelse med konventionens nærmere bestemmelser.

Det følger videre af konventionens artikel 16, at en stat i forbindelse med en efterlysning kan anmode om foreløbig anholdelse og fængsling. De kompetente myndigheder i det land, hvor en eftersøgt person opholder sig, træffer derefter afgørelse herom i overensstemmelse med egen lovgivning.

Af udleveringslovens § 19, stk. 1, fremgår det, at hvis en person er efterlyst af myndighederne i en stat uden for Den Europæiske Union og Norden i en sag, der må antages at kunne begrunde udlevering, kan de retsmidler, der omtales i retsplejeloven om anholdelse og varetægtsfængsling anvendes. Det beror således på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om der skal foretages anholdelse og varetægtsfængsling efter retsplejelovens regler i kapitlerne 69 og 70 i sager om internationale efterlysninger. Dette vil ligeledes være tilfældet i forbindelse med internationale arrestordrer udstedt af Tyrkiet.

Såfremt politiet i en konkret sag bliver bekendt med, at en internationalt eftersøgt person opholder sig i Danmark, foretager politiet således i første omgang en vurdering af, om der skal ske anholdelse. Denne anholdelse kan opretholdes i 24 timer. I fald der er behov for at tilbageholde den anholdte ud over denne frist, foretager anklagemyndigheden herefter en vurdering af, om der skal ske fremstilling i grundlovsforhør med henblik på varetægtsfængsling. Det er herefter en dommer, der tager stilling til om betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt.”